

4. Zásada proporcionality bráni, aby sa v prípade, keď členské štáty využívajú možnosť, ktorú im ponúka článok 3 ods. 3 nariadenia č. 2988/95, uplatňovala tridsaťročná premĺčacia doba na vymáhanie výhody, ktorá bola z rozpočtu Únie poskytnutá neoprávnené.

(¹) Ú. v. EÚ C 346, 18.12.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 21. decembra 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Taliansko) — Teresa Cicala/Regione Siciliana

(Vec C-482/10) (¹)

(Vnútroštátne správne konanie — Správne akty — Povinnosť odôvodnenia — Možnosť napraviť nedostatok odôvodnenia v súdnom konaní proti správne mu aktu — Výklad článku 296 druhého odseku ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie — Nedostatok právomoci Súdneho dvora)

(2012/C 49/16)

Jazyk konania: taliančina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Teresa Cicala

Žalovaná: Regione Siciliana

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Corte dei Conti — Sezione Giurisdizionale per la Regione Siciliana — Výklad článku 296 ZFEÚ a článku 41 ods. 2 písm. c) Charty základných práv Európskej únie — Súlad vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá upravuje možnosť správneho orgánu neodôvodniť za istých podmienok svoje akty alebo napraviť nedostatok odôvodnenia administratívneho aktu v priebehu súdneho konania namiereného proti tomuto aktu

Výrok rozsudku

Súdny dvor Európskej únie nemá právomoc odpovedať na otázky, ktoré rozhodnutím z 20. septembra 2010 položil Corte dei conti, sezione giurisdizionale per la Regione Siciliana (Taliansko).

(¹) Ú. v. EÚ C 328, 4.12.2010.

Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 21. decembra 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Conseil d'État — Francúzsko) — Centre hospitalier universitaire de Besançon/Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

(Vec C-495/10) (¹)

(Smernica 85/374/EHS — Zodpovednosť za chybné výrobky — Pôsobnosť — Vnútroštátny systém, ktorý verejným zdravotným zariadeniam stanovuje povinnosť nahradiť škody spôsobené pacientovi z dôvodu poruchy prístroja alebo výrobku použitého v rámci poskytovanej starostlivosti aj v prípade neexistencie zavinenia zo strany týchto zariadení)

(2012/C 49/17)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Navrhovateľ: Centre hospitalier universitaire de Besançon

Odporcovia: Thomas Dutrueux, Caisse primaire d'assurance maladie du Jura

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Conseil d'État — Výklad článku 13 smernice Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky (Ú. v. ES L 210, s. 29; Mím. vyd. 15/001, s. 257) — Zodpovednosť verejných zdravotných zariadení vo vzťahu k ich pacientom — Prípustnosť vnútroštátneho systému zodpovednosti umožňujúceho pacientom domáhať sa, hoci nedošlo k porušeniu povinností, náhrady škody, ktorá bola spôsobená poruchou výrobkov — Obmedzenie zodpovednosti poskytovateľa služieb

Výrok rozsudku

Zodpovednosť poskytovateľa služieb, ktorý v rámci poskytovania takých služieb, akou je nemocničná starostlivosť, použije chybné prístroje alebo výrobky, ktorých nie je výrobcom v zmysle ustanovení článku 3 smernice Rady 85/374/EHS z 25. júla 1985 o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov o zodpovednosti za chybné výrobky, zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 1999/34/ES z 10. mája 1999, a spôsobí tým škodu príjemcovi tejto služby, nespadá do pôsobnosti tejto smernice. Táto smernica nebráni tomu, aby členský štát zaviedol systém, o aký ide vo veci samej, ktorý stanovuje zodpovednosť uvedeneho poskytovateľa služieb za takto spôsobené škody aj v prípade neexistencie akéhokoľvek zavinenia z jeho strany, avšak pod podmienkou, že sa zachová možnosť poškodenej osoby a/alebo uvedeného

poskytovateľa služieb uplatniť na základe uvedenej smernice zodpovednosť výrobcu v prípade, že sú splnené podmienky, ktoré táto smernica stanovuje.

(¹) Ú. v. EÚ C 30, 29.1.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 21. decembra 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Belgicko) — Vlaamse Oliemaatschappij NV/FOD Financiën

(Vec C-499/10) (¹)

(Šiesta smernica o DPH — Osoby povinné platiť daň — Tretie osoby zodpovedné spoločne a nerozdielne — Úprava iného skladovania, než je režim colného skladovania — Spoločná a nerozdielna zodpovednosť prevádzkovateľa skladu a zdaniteľnej osoby, ktorá je majiteľom tovaru — Dobrá viera alebo neexistencia zavinenia alebo nedbanlivosti prevádzkovateľa skladu)

(2012/C 49/18)

Jazyk konania: holandčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Rechtbank van eerste aanleg te Brugge

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Vlaamse Oliemaatschappij NV

Žalovaný: FOD Financiën

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Rechtbank van eerste aanleg te Brugge — Výklad článku 21 ods. 3 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, s. 1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) — Osoby povinné platiť daň — Tretie osoby zodpovedné spoločne a nerozdielne — Vnútroštátna právna úprava, na základe ktorej je prevádzkovateľ skladu spoločne a nerozdielne zodpovedný za zaplatenie dane dlžnej zo strany zdaniteľnej osoby, ktorá je vlastníkom tohto tovaru, ktorý sa nachádza v režime uskladňovania odlišnom od colného uskladňovania, aj v prípade, keď prevádzkovateľ uvedeného skladu koná v dobrej viere alebo mu nemožno pripísať chybu alebo nedbanlivosť

Výrok rozsudku

Článok 21 ods. 3 šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu — spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia, zmenený a doplnený smernicou Rady 2001/115/ES z 20. decembra 2001, sa má vykladať v tom zmysle, že neumožňuje členským štátom stanoviť, že prevádzkovateľ iného skladu, než je colný sklad, spoločne a nerozdielne ručí za daň z pridanej hodnoty, ktorú je povinný zaplatiť majiteľ ako zdaniteľná

osoba za dodávky tovaru za protihodnotu z tohto skladu, a to ani v prípade, keď prevádzkovateľ uvedeného skladu koná v dobrej viere alebo mu nemožno pripísať chybu alebo nedbanlivosť.

(¹) Ú. v. EÚ C 13, 15.1.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 21. decembra 2011 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Varchoven administrativen säd — Bulharsko) — Evroetil AD/Direktor na Agencija „Mitnici“

(Vec C-503/10) (¹)

[Smernica 2003/30/ES — Článok 2 ods. 2 písm. a) — Pojem bioetanol — Výrobok získaný z biomasy, ktorý obsahuje viac než 98,5 % etylalkoholu a je nedenaturovaný — Relevantnosť skutočného používania ako biopaliva — Nariadenie (EHS) č. 2658/87 — Kombinovaná nomenklatúra — Colné zaradenie bioetanolu na účely vyberania spotrebných daní — Smernica 2003/96/ES — Energetické výrobky — Smernica 92/83/EHS — Článok 20 prvá zarážka a článok 27 ods. 1 písm. a) a b) — Pojem etylalkohol — Oslobodenie od zosúladenej spotrebnej dane — Denaturácia]

(2012/C 49/19)

Jazyk konania: bulharčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Varchoven administrativen säd

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Evroetil AD

Žalovaný: Direktor na Agencija „Mitnici“

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Varchoven administrativen säd — Výklad článku 2 ods. 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2003/30/ES z 8. mája 2003 o podpore používania biopalív alebo iných obnoviteľných palív v doprave (Ú. v. EÚ L 123, s. 42; Mim. vyd. 13/031, s. 188) a prílohy I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1987 o tarifnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzovníku (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002 s. 382) v znení nariadenia Komisie (EHS) č. 2587/91 z 26. júla 1991 (Ú. v. ES L 259, s. 1) — Výklad článku 2 ods. 1 smernice Rady 2003/96/ES z 27. októbra 2003 o reštrukturalizácii právneho rámca spoločenstva pre zdaňovanie energetických výrobkov a elektriny (Ú. v. EÚ L 283, s. 51; Mim. vyd. 09/001, s. 405) a článku 20 ods. 1 prvej zarážky smernice Rady 92/83/EHS z 19. októbra 1992 o zosúladení štruktúr spotrebných daní pre etanol a alkoholické nápoje (Ú. v. ES L 316, s. 21; Mim. vyd. 09/001 s. 206) — Výrobok vyrobený z biomasy, ktorý obsahuje ester, vyššie alkoholy a aldehydy a viac ako 98,5 % alkoholu a ktorý nebol denaturovaný — Pojem bioethanol — Zatriedenie do podpoložky 2207 20 00 (etylalkohol a ostatné destiláty, denaturované, s akýmkoľvek alkoholometrickým titrom) alebo do podpoložky 2207 10 00 (etylalkohol nedenaturovaný s objemovým alkoholometrickým titrom 80 % vol. alebo vyšší) na účel výberu spotrebných daní